

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11Co/52/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113206196
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Halušková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:3113206196.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Haluškovej a sudcov JUDr. Renáty Deákovej a JUDr. Jozefa Zlochu, v spore žalobcu Q. S., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom Y. X, . D - XXXXX V., N. B., právne zastúpeného Q.. B. B., P. so sídlom W. XXXX/XX, XXX XX C., proti žalovanému HALMEX-MG, s.r.o., so sídlom Pod čerešňami č. 466/15, 911 01 Trenčín, IČO: 18 049 656, právne zastúpeného Q.. P. C., P. so sídlom, X. X, XXX XX A., o určenie, že žalobcovi patria práva výrobcu zvukového záznamu k hudobným produkciám a o vydanie bezdôvodného obohatenia, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č. k. 13C/285/2013-354 zo dňa 24.10.2019 takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v časti výroku, ktorým žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia zamietol (časť druhého výroku) a vo výroku o náhrade trov konania v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia (piaty výrok) p o t v r d z u j e.

Žalobca je p o v i n n ý zaplatiť žalovanému náhradu 100 % trov odvolacieho konania, do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Trenčín (ďalej aj „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo dňa 24.10.2019 určil, že žalobcovi patria výhradné práva výrobcu zvukového záznamu k hudobným produkciám: M. (prvý výrok). Vo zvyšku žalobu zamietol (druhý výrok). Ďalej okresný súd v celom rozsahu zrušil neodkladné opatrenie nariadené uznesením Okresného súdu Trenčín č.k. 13C/285/2013-77 zo dňa 10.09.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 17Co/745/2013-119 zo dňa 06.11.2013 (tretí výrok). O trovách konania rozhodol tak, že v časti o určenie, že žalobcovi patria výhradné práva výrobcu zvukového záznamu má žalobca proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 55,56 % (štvrtý výrok) a v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia má žalovaný proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% (piaty výrok). Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že predmetom konania začatého dňa 11.03.2013, po jeho čiastočnom zastavení uznesením č.k. 13C/285/2013-220 zo dňa 19.03.2015 a po zmenách žaloby bolo určenie, že žalobcovi patria výhradné práva výrobcu zvukového záznamu k hudobným produkciám: X. V. M., X. V.. C. Žalobca sa tiež domáhal uloženia povinnosti žalovanému vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 2.821,48 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 2.821,48 eur od 24.08.2007 do zaplataenia a vo výške 2.200,-eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 2.200,-eur od 13.10.2012 do zaplataenia vzniknutého porušením vlastníckych práv žalobcu k hudobným produkciám. Žalobca tvrdil, že žalovaný získal neoprávnený majetkový prospech od C. B. B.. hviezda predávala na svojich pulloch. B. oznámila, že v roku 2012 žalovaný požiadal o udelenie licencie na reedíciu E. v počte 10.000 ks.

1.1 Okresný súd aplikujúc § 5 ods. 14 a 15, § 47 ods. 1 - 3 zákona č. 383/1997 Z. z. účinného od 01.01.1998 (ďalej len „autorský zákon“, resp. „AZ“) za použitia § 87 ods. 2 zákona č. 618/2003 Z. z. o autorskom práve a právach súvisiacich s autorským právom účinného od 01.01.2004, § 37 ods. 1 a § 451 Občianskeho zákonníka (v ďalšom aj „OZ“) žalobe v časti určenia výhradných práv výrobcu zvukového záznamu v rozsahu uvedenom v prvom výroku vyhovel a vo zvyšku (časť druhého výroku) ju zamietol (k 8 záznamom: R. W., Ó D., B. J. N. W. A. Q., N., W. E., P. V. X a A. S. zo žiadaných 36 záznamov).

1.2 Súd prvej inštancie žalobu zamietol aj v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 2.200,- eur s úrokom z omeškania (časť druhého výroku), ktoré malo vzniknúť žalovanému neoprávneným udelením licencie na použitie zvukového záznamu A. S. B.M.S. A. V. B., B. Okresný súd žalobu v tejto časti zamietol, lebo žalobca svoje postavenie výrobcu zvukového záznamu nepreukázal. Súd prvej inštancie tiež uviedol, že žalobca si primárne tento peňažný nárok neuplatňoval titulom porušenia svojich práv autora, ale preukazoval svoje postavenie výrobcu zvukového záznamu (strany sporu sa na pojednávaní dňa 19.01.2015 zhodli, že v konaní ide o tieto práva a o ich porušenie). Okresný súd ale zdôraznil, že ani pre porušenie autorských práv žalobcu by nebolo možné žalobe v tejto časti vyhovieť. Žalobca uvádzal, že pri piesňach na CD A. S. č. X a 16 bol skladateľ, pri piesňach č. 1, 2, 4 -7, 9 - 10, 12 - 15 a 17 bol aranžér a pri piesňach č. 1, 2, 4 -10, 12 - 16 a 17 bol dirigent. Žalovaný nespochybnil autorstvo žalobcu k piesňam č. 8 a 16 (W. N.), čo vyplýva aj z informácií na booklete predloženom žalovaným. Za tieto práva žalobcovi patrí autorská odmena, ktorej vyplácanie sa ale realizuje prostredníctvom B. - táto potvrdila, že pre uvedené dve skladby eviduje žalobcu ako autora spracovateľa a odmena sa mu vypláca cez X. (N. Y.). Okresný súd uzavrel, že práva žalobcu ako autora sú riadne vyporiadané. Jeho postavenie ako dirigenta je sporné. Na CD A. S., vo vzťahu ku ktorému bola uzatvorená licenčná zmluva s A. dňa 16.10.2012 je ako dirigent uvedený T., ktorému vyplatenie honoráru preukázal žalovaný pokladničným dokladom z 28.04.2000. Žalobca postavenie autora vo vzťahu k ostatným skladbám na CD A. S. ktoré sa ocitlo v predaji na základe licenčnej zmluvy z roku 2012, nepreukázal. Na jeho booklet je uvedené, že všetky ostatné diela sú označené ako tradičné. Žalovaný rozporoval autorský prínos žalobcu tým, že ide o skladby ľudové a ich autorom nie je nikto. Na odstránenie týchto rozporov ani na nepochybné preukázanie postavenia žalobcu ako autora či dirigenta, prípadne jeho konkrétneho autorského či iného prínosu vo vzťahu k jednotlivým skladbám na uvedenom CD, ktoré sa ocitlo v predaji na pultoch C., žalobca dokazovanie nenavrhol vykonať. Hoci je neoprávnené udelenie licencie na ďalšie verejné šírenie a rozmnožovanie a následný predaj v sieti C. podkladom pre uplatnenie žalobcovho nároku, žalobca nepreukázal, že ním predložené vyhotovenie CD A. S. je zhodné s tým, ktoré ako originálne konečné vyhotovenie predložil žalovaný ako vyhotovenie, ktoré bolo zalicencované a uvedené do predaja (jeho booklet žalobca predložil so žalobou ako CD, ktoré našiel na pultoch C.) a či sa aj do neho (a v akom rozsahu) premietlo tvrdené postavenie a prínos žalobcu ako skladateľa (okrem skladieb č. 8 a 16), dirigenta a aranžéra.

1.3 Okresný súd uviedol, že žalobca sa domáhal zaplata sumy 2.821,48 eur s úrokom z omeškania zodpovedajúcej výške odmeny, ktorú žalovaný na úkor žalobcu získal poskytnutím odmeny na základe licenčnej zmluvy z 23.08.2007 a dodatku k nej z 24.04.2008 uzavretej s A. A. V. B., B.. Jej predmetom bolo poskytnutie práv k zvukovému záznamu s nahrávkami diel F. Žalobca konštatoval (na pojednávaní aj v podaní z 27.07.2015) a žalovaný nerozporoval, že v prípade CD M. K. - naše M. ide o mix piesní z produkcií uvedených v prílohe zmluvy z 01.04.1998 pod č. 1 V. okresný súd konštatoval, že nebolo preukázané, že by žalobca bol výrobcou tejto hudobnej zvukovej produkcie, resp. nebolo ani jednoznačne preukázané, že by bol dirigentom či iným subjektom s konkrétnym autorským prínosom. Preto nemožno konštatovať, že poskytnutie súhlasu na použitie skladieb z tejto produkcie uvedenou licenčnou zmluvou by zo strany žalovaného bolo porušením práva žalobcu ako výrobcu zvukového záznamu, od ktorého predovšetkým žalobca tento peňažný nárok odvodzoval. Žalobcovi patria výhradné práva výrobcu zvukového záznamu hudobných produkcií podľa prílohy zmluvy pod číslami 1 V. preto bol žalobca subjektom výlučne oprávneným v danom čase udeliť súhlas s použitím týchto zvukových záznamov ako ich výrobca. Žalovanému takéto oprávnenie v danom čase nesvedčalo (keď i zmluva o úprave práv a povinností z 31.01.2000 platila len do 31.12.2004). Odmena za udelenie súhlasu s použitím týchto záznamov žalovanému neprináležala, lebo patrila len výrobcovi týchto zvukových záznamov - žalobcovi. Okresný súd zdôraznil, že žalobcu zaťažovalo aj dôkazné bremeno na preukázanie konkrétneho rozsahu, o ktorý mal byť "ukrátený". Otázkou podstatnou pre posúdenie dôvodnosti a rozsahu jeho nároku totiž je, aký podiel z celkovej odmeny vyplatenej na základe licenčnej zmluvy a dodatku k nej sa vzťahuje práve a len na záznamy z produkcií č. 1, 2, 4 a 31, pretože len v takomto rozsahu by prípadne mohol byť jeho nárok dôvodný. Na podklade v spise predložených dôkazov

takýto rozsah zistiť a ustáliť nemožno. Odmena za licenciu bola v zmluve i v dodatku uvedená jednou celkovou sumou za všetky záznamy - v zmluve 50.000,- eur (teda 1.659,70 eur za tam uvedených 16 záznamov) a v dodatku 35.000,- eur (teda 1.161,79 eur za tam uvedených 15 záznamov). V zmluve i v dodatku je zhodne uvedených 11 rovnakých záznamov, zvyšné záznamy sú rôzne a vzájomne sa nezhodujú. Len 16 z nich pritom našlo svoje miesto aj na CD M. K. M. predávanom na pultoch C.. Len na základe v spise predložených dôkazov nemožno ustáliť, aká časť odmeny sa vzťahovala práve a len na záznamy pochádzajúce z produkcií, ku ktorým patria žalobcovi práva výrobcu zvukového záznamu. Nie je zrejmé, aká časť z celkovej dohodnutej odmeny podľa zmluvy a dodatku pripadala čiastkovo na jednotlivé v zmluve a dodatku uvedené skladby, resp. nemožno zistiť ani spôsob, akým boli jednotlivé skladby "ocenené" (či prípadne práva k niektorým z nich boli ocenené viac ako k ostatným), na základe čoho by bolo možné rozselektovať celkovú odmenu tak, aby táto pokrývala len záznamy pochádzajúce z produkcií pod č. 1 V. M., X M. Y. X W. - N.. a XX A. F.. Okresný súd uzavrel, že žalobcovi nemôže patriť nárok uplatnený vo výške celej odmeny, pretože by tak dostal aj časť pripadajúcu na záznamy, ku ktorým nebol nositeľom práv (záznamy z A. S.). Za účelom preukázania rozsahu nároku však nebolo navrhnuté žiadne dokazovanie, teda žalobca nepreukázal konkrétny rozsah, v akom sa mal žalovaný na jeho úkor bezdôvodne obohatiť. Súd prvej inštancie preto i v tejto časti žalobu (časť druhého výroku) zamietol.

1.4 Rozhodnutie o náhrade trov konania (štvrtý a piaty výrok) okresný súd odôvodnil tým, že predmetom konania boli dva nároky, jeden nepeňažný a jeden peňažný, pričom úspech a neúspech strán sa v každom z nich premietol rôzne. V časti žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia bol v celom rozsahu úspešný žalovaný, preto mu okresný súd (piatym výrokom) v zmysle § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C.s.p.“) priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100%. O jej výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku podľa § 262 ods. 2 C.s.p..

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie, a to proti jeho druhému a piatemu výroku podal žalobca prostredníctvom svojej právnej zástupkyne v zákonnej lehote odvolanie z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. b), f), h) C.s.p. s návrhom, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil tak, že uloží žalovanému povinnosť vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie 1.763,43 eur spolu s úrokom z omeškania od 24.08.2007 do zaplatenia a prisúdi mu náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému vo výške 100 %.

2.1 Porušenie práva na spravodlivý proces v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) C.s.p. videl žalobca (ďalej aj „odvolateľ“) vo vydaní podľa jeho tvrdenia prekvapivého rozhodnutia súdom prvej inštancie. Uviedol, že okresný súd mu na jednej strane priznal výhradné právo výrobcu zvukového záznamu k hudobným produkciám V., na druhej strane mu právo na vydanie bezdôvodného obohatenia ani v časti nepriznal. Uviedol, že v konaní pred súdom prvej inštancie bolo preukázané, že z celkovo 16 skladieb tvoriacich obsah CD s názvom M. K. M. predávaného v C. predajniach je 10 skladieb, ktorých výrobcom zvukového záznamu je žalobca, konkrétne skladby č. 1 (. tvoria piesne iných výrobcov zvukových záznamov. K záveru súdu prvej inštancie, že žalobca nepreukázal, aký podiel, resp. rozsah vydania bezdôvodného obohatenia z celkovej odmeny vyplatennej na základe licenčnej zmluvy z 23.08.2007 v znení jej dodatku sa vzťahuje len na záznamy z produkcií žalobcu odvolateľ uviedol, že súd prvej inštancie mal k dispozícii počet skladieb (10 z celkového počtu 16, čo predstavuje 62,50 %), ktorých výrobcom zvukového záznamu bol žalobca, no napriek tomuto matematickému a pomernému rozsahu presne číselne kvantifikovanému uviedol, že nevie ustáliť, resp. nemá preukázané, aký rozsah pripadá na vydanie bezdôvodného obohatenia v peňažnej podobe. Žalobca, keďže nebol účastníkom licenčnej zmluvy, nemohol ovplyvniť fakt, že zmluvné strany si sumu za poskytnuté licenčné práva ustálili ako jeden celok, a nie jednotlivito pre jednotlivé skladby. Súd mohol a mal vychádzať z princípu pomerného uspokojenia žalobcu podľa matematických číselných a percentuálnych podielov skladieb voči skladbám z licenčnej zmluvy v znení dodatku. Práve zo skutočnosti, že jednotlivé skladby neboli jednotlivito finančne ohodnotené, resp. oceňované, možno vyvodiť právny záver, že všetky skladby mali rovnakú hodnotu a celkovú sumu za udelenie licenčných práv je možné matematicky pomerne deliť a ustáliť sumu pripadajúcu na skladby žalobcu.

2.2 Za nesprávne skutkové zistenia a nesprávne právne posúdenie veci označil odvolateľ záver súdu prvej inštancie, podľa ktorého je žalobca výrobcom 10 zvukových záznamov tvoriacich obsah dotknutej licenčnej zmluvy, ale zo sumy 2.821,48 eur obdržanej žalovaným za udelenie licenčných práv žalobcovi neprináleží nič. Podľa odvolateľa okresný súd mal a mohol použiť pomerný spôsob výpočtu bezdôvodného obohatenia matematicky ako 62,50 %, takže suma bezdôvodného obohatenia

je 1.763,43 eur. Okresný súd v procese hodnotenia dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, najmä k nesprávnemu vyhodnoteniu dôležitosti dôkazov, t. j. podstatnej časti skladieb a viac ako polovičnej minúťže CD patriacich žalobcovi. Súd prvej inštancie teda podľa odvolateľa správne zvolenú právnu normu nesprávne aplikoval, ak žalobcovi ako výrobcovi zvukových záznamov odoprel právo na pomernú časť nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia.

3. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu poukázal na to, že súd prvej inštancie v uznesení z 20.06.2019 pripustil podľa názoru žalobcu zmenu žaloby, ktorou sa domáhal vydania bezdôvodného obohatenia 2.821,48 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne od 24.08.2007 do zaplataenia a vo výške 2.200,- eur spolu s úrokom z omeškania 8,75 % ročne z tejto sumy od 13.10.2012 do zaplataenia. Súd prvej inštancie nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 2.200,- eur zamietol ako nedôvodný a vo výške 2.821,48 eur ako nepreukázaný čo do dôvodnosti a rozsahu. Okresný súd je v zmysle § 216 ods. 1 C.s.p. viazaný žalobou, v ktorej je žalobca povinný riadne špecifikovať, individualizovať a konkretizovať žalobný návrh. Žalobca podľa obsahu CD záznamu M. M. presne vedel, ktoré z jeho zvukových záznamov sa na hudobnom CD nosiči nachádzajú, v akej výške bola dojednaná licenčná odmena žalovaného, preto mal nárok presne vyčíslieť. Z článku 8 základných princípov C.s.p. aj z ustanovení o dokazovaní podľa § 132 ods. 1, 3 C.s.p. vyplýva povinnosť žalobcu označiť dôkazy na preukázanie tvrdených skutočností a pripojiť ich. Aj pokiaľ ide o výšku žalobou uplatneného bezdôvodného obohatenia, dôvodom zamietnutia žaloby v časti 2.821,48 eur bolo neunesenie dôkazného bremena žalobcom, ktorý nepreukázal rozsah nároku konkrétne. Žalobca je zastúpený advokátkou, ktorej muselo byť zrejmé, že na preukázanie uplatneného nároku bolo potrebné súdu predložiť presný výpočet bezdôvodného obohatenia; odkázal na článok 11 ods. 3 základných princípov C.s.p. aj na dispozičný princíp ovládajúci civilné sporové konanie. Žalobca ako nositeľ dôkazného bremena ostal nečinný. Uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania.

4. Súdne konanie bolo začaté za účinnosti procesného kódexu, ktorým bol Občiansky súdny poriadok účinný do 30.06.2016. Od 01.07.2016 sú sudy povinné aplikovať Civilný sporový poriadok v zmysle jeho prechodného ustanovenia § 470 ods. 1. Na základe odvolania podaného včas stranou sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359, § 362 C.s.p.) krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.) kauzálny príslušný (§ 26 ods. 1 písm. b) C.s.p.) vec prejednal v rozsahu určenom ustanovením § 379 C.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. a contrario za použitia § 177 ods. 2 písm. c) C.s.p.. Z dôvodu, že odvolací súd je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania sa pri posudzovaní sporu zaoberal len námietkami uvedenými v odvolaní žalobcu a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozhodnutia z hľadiska, či v konaní (ne)došlo k vadám, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 380 ods. 2 C.s.p.). Dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, preto rozsudok okresného súdu vo výroku o zamietnutí žaloby v časti vydania bezdôvodného obohatenia (časť druhého výroku) a vo výroku o náhrade trov tejto časti konania (piaty výrok) s poukazom na § 387 ods. 1, 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil. Odvolací súd sa v zásade stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie, ktorý v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie veci a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 C.s.p.. Skutkové a právne závery okresného súdu vedúce k rozhodnutiu o veci nie sú v prejednávanom spore zjavne neodôvodnené a nezlučiteľné s čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Na zdôraznenie správnosti rozsudku okresného súdu a vzhľadom na potrebu vysporiadať sa s tvrdeniami žalovaného v odvolaní odvolací súd doplnia ďalšie dôvody.

5. Odvolací dôvod podľa § 365 písm. b) C.s.p. (súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces) je naplnený vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu, znemožňujúci strane sporu realizáciu jej práv, dosiahne určitú intenzitu. Konkrétne pochybenie súdu musí byť hodnotené v kontexte celého konania.

6. Odvolacie námietky týkajúce sa väd v skutkových zisteniach súdu prvej inštancie sa môžu prejavíť v nesprávnom hodnotení dôkazov, ktoré vyústilo do nesprávnych skutkových zistení (§ 365 ods. 1 písm. f) C.s.p.).

7. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo 222/2009 zo dňa 26.02.2010). Nesprávnym právnym posúdením sa rozumie subsumovanie skutkového

stavu pod normu hmotného práva alebo procesného práva, ktorá v hypotéze nemá také predpoklady, aké vyplývajú zo zisteného skutkového stavu. Nesprávne právne posúdenie veci konkrétne spočíva v tom, že súd použil nesprávnu právnu normu, alebo síce aplikoval správnu právnu normu, ale ju nesprávne interpretoval, a napokon právnu normu síce správne vyložil, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval (citované z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 MCdo 4/2009).

8. Existenciu odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b) C.s.p. odvolateľ videl vo vydaní súdneho rozhodnutia, ktorého prekvapivosť mala spočívať v tom, že hoci súd prvej inštancie žalobcovi čiastočne priznal výhradné právo výrobcu zvukového záznamu, požadované bezdôvodné obohatenie mu nepriznal ani v časti.

8.1 Odvolací súd z obsahu spisu súdu prvej inštancie zistil, že tento žalobu v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 2.200,- eur s úrokom z omeškania zamietol, lebo žalobca nepreukázal svoje postavenie výrobcu zvukového záznamu. K tomuto skutkovému a právnomu záveru okresného súdu žalovaný v odvolaní napriek tomu, že ho podal proti celému zamietnutiu nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia okresným súdom, konkrétne odvolacie námietky neuviedol, preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v tejto časti bez ďalšieho potvrdil.

8.2 Z odôvodnenia rozsudku okresného súdu vyplýva, že k zamietnutiu časti žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 2.821,48 eur došlo pre neunesenie dôkazného bremena, týkajúceho sa výšky požadovaného plnenia, nie jeho základu (o ktorom rozhodol okresný súd v určovacej časti - v prvom výroku). Skutočnosť, že súd prvej inštancie určil, že žalobcovi patria výhradné práva výrobcu zvukového záznamu k tam uvedeným hudobným produkciám nezakladá automaticky jeho nárok na vyhovenie žalobe o vydanie bezdôvodného obohatenia a nezakladá ani prekvapivosť rozhodnutia tvrdenú odvolateľom. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že žalobcu zaťažovalo dôkazné bremeno na preukázanie konkrétneho rozsahu bezdôvodného obohatenia; odvolací súd dopĺňa, že žalobca zastúpený osobou znalou práva bol súdom prvej inštancie o dôkaznom bremene procesne poučený. V uznesení súdu prvej inštancie z 12.03.2019 č. k. 11Co/ 52/2020-328 bola aj žalobcovi aj žalovanému uložená povinnosť v lehote do 30 dní od doručenia uznesenia označiť alebo predložiť všetky dôkazy a skutočnosti na preukázanie ich tvrdení s odkazom na § 149, § 153 ods. 1, 2, § 167 ods. 3, 4 a § 470 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca ani v žalobe ani v návrhu zo dňa 10.04.2019 na pripustenie jej zmeny neuviedol skutkové tvrdenia konkretizujúce výšku žiadaného bezdôvodného obohatenia. Jeho právna zástupkyňa na pojednávaní 01.10.2019 iba uviedla, že žalovaný bez súhlasu žalobcu s jeho autorskými právami nakladal a získal na jeho úkor majetkový prospech. Právna zástupkyňa žalovaného na tomto pojednávaní namietla nedôvodnosť nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia a navrhla žalobu v tejto časti zamietnuť. Podstatou sporového konania je riadne plnenie povinností strán sporu aj vo vzťahu k riadnemu preukazovaniu požadovaného nároku, či už ide o jeho základ, alebo výšku. Je pravdou odvolacie tvrdenie žalobcu, že nebol účastníkom dotknutej licenčnej zmluvy ani jej dodatku a nemohol ovplyvniť fakt, že zmluvné strany si sumu za licenčné práva ustálili ako jeden celok a nie jednotlivo pre jednotlivé skladby. Svoje tvrdenie o tom, že okresný súd mal vychádzať z princípu pomerného uspokojenia žalobcu podľa matematických, číselných a percentuálnych podielov skladieb predniesol až v odvolacom konaní. Žalobca ako strana civilného sporového konania iba trval na vyhovení žalobe o vydanie bezdôvodného obohatenia v celom rozsahu. Aj vzhľadom na možné čiastočné vyhovenie určovacej žalobe mal kritériá pre čiastočné vyhovenie žalobe vychádzajúc z výsledkov dokazovania pred súdom prvej inštancie predniesť v prvoinštančnom konaní. Súd prvej inštancie nemohol nahrádzať procesnú aktivitu strany sporu, inak by porušil princíp rovnosti strán. V skutočnosti, že súd prvej inštancie nevyužil matematický prepočet úspešnosti žalobcu na vydaní bezdôvodného obohatenia označil odvolateľ aj za nesprávne skutkové zistenie a nesprávne právne posúdenie veci. Odvolací súd udáva, že čiastočné zamietnutie žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia nie je výsledkom nesprávnej aplikácie právnej normy ani nesprávneho právneho posúdenia veci. Rovnako nie je výsledkom nesprávnych zistení súdu prvej inštancie ako je už uvedené vyššie. Súd prvej inštancie dospie k skutkovým zisteniam na základe dôkaznej aktivity strany sporu, ktorá si splní svoju dôkaznú povinnosť. Žalobca na preukázanie výšky vzniknutého bezdôvodného obohatenia, resp. jeho časti nenavrhol vykonať nijaký dôkaz.

9. Preskúmaním piateho výroku o náhrade trov konania odvolací súd dospel k záveru, že aj v tejto časti je rozhodnutie súdu prvej inštancie správne. Keďže v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia bol

v celom rozsahu úspešný žalovaný (§ 255 ods. 1 C.s.p.), okresný súd mu správne priznal náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie v celom rozsahu.

10. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalovaný bol v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešný a vzniklo mu proti žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania. Odvolací súd preto žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania (§ 262 ods. 1 C.s.p.).

11. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.). Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).